

19 januari

“Ik ben dood geweest en zie, Ik ben levend tot in alle eeuwigheden”

Openbaring 1:18

In een paar woorden horen we het grootste dat er is. Ik ben dood geweest, zegt Jezus. Dat is in de voltooide tijd. Het is gebeurd, het ligt achter Hem. Daarin heeft Jezus een enorme voorsprong op ons. De dood ligt nog voor ons. Sommige mensen kunnen daar slecht over nadenken. De dood immers is een vijand, de laatste vijand leert de Bijbel. Dood heeft te maken met duisternis, met leegte, met ...ja, wat is de dood eigenlijk. In ieder geval is de dood afschuwwekkend, hoe we het ook symboliseren de dood hoort bij horror.

Sommige mensen vrezen niet zozeer de dood, als wel de weg ernaar toe. Zal dat een lang ziekbed zijn, zal dat veel lijden met zich mee brengen? Hoe zal het afscheid zijn van de levenden die ons zo dierbaar zijn? Ook die weg heeft Jezus achter zich liggen, dat was een lijdensweg, verraden, verloochend, bespot, doodgemarteld. Jezus zegt: ‘Ik ben dood geweest’. Hij heeft de hele weg waar wij ons nog op bevinden achter zich gelaten.

Wat een voorsprong. Het is juist die voorsprong, die zo hoopvol is. Hoe is Jezus erdoor gekomen? Als overwinnaar! De dood heeft het verloren. De dood is de grip kwijt, het leven van Jezus bleek sterker. Wat een triomf klinkt er uit de woorden: ‘Ik ben levend tot in alle eeuwigheden’. Dat is niet een klein beetje leven, niet een lang leven, maar een nooit ophoudend leven. Maar dan nog zeg ik het niet goed. Want het leven van Jezus is geen minimum bestaan. Dat leven is in alle opzichten rijk en overvloedig.

Wij mogen weten dat Jezus in onze plaats is gestorven. We mogen geloven en aannemen dat Hij in Zijn sterven onze dood heeft meegenomen in het graf. Dat betekent, dat wij ook leven met Hem. Ik kan het met Jezus in geloof en verwondering uitspreken: ‘Ik ben levend tot in alle eeuwigheden’.